

1092. När till exempel Rabulifterna tolkar
Profeterns ord sålunda: Alla Kongar ska
la på sig rader randa, alla dalar skola
uppkäjas och det sjänt i skall hätt
randa: det betyder: Alla Kongar skola
affattas, alla Bränder, torrone och torrone
skola uppkäjas till masten: och all stånd
skilnad skal försvinnas: på öfverskottet
mer denna bibel tolkning med Rabulifternas
afskänningar. men var det nu Profeterns
rätta mening, att alla Kongar skole
affattas, och att alla ständers skilnader.

spulle upphäfpas. Propetens rätta mening man
 att en anstelig jämnlikhet skulle stå på
 mas gossar, Christendomen, att Konungens
 ikke anser sig vara bättre, Christen, än
 tomheten, Sti Himmelriket,
 1093. När Hugel säger: menfpligheten, det
är Christen: så äfvenens stämmer denna
 lina med den store Pilafasens öfversättning,
 att han, såsom det fullkomligaste Ideal af
 fullkomlig menfplighet, ställde sig själv
 Christi. Stod och ställde, likasom Pöfvers
 Jesus för några stund, anför sig
 vara Christi ställe, och tyger
 Prästerna, och den Himmelrikets
 mysklar på sig själv. Är nu verkligen
 menfpligheten Christen, och är Pöfvers
 verkligen Christi ställe? En annan
 Nationalist (Gyrell) uttrycker Christens
 denna om Christi Gudans påbud: "att
 Christen var betraktad med förne för-
 stånd an andra människas, och kallad
 den förne för Gud, som" men i själva
 verket var han inte någon Gud." När
 Gyrell vill berösa, att bättringen,
 eller finnes förändringarna i för-
 ningens grund på Atonas, han apostolens
 Johannis, and. (1. Joh. 1: 9) "men om vi be-
 känne våra synder, så är Gud trofast
 och rättvis, att han förlåter oss syn-
 derna af detta synas vill attas, draga
 den frukt, att Gud none anställa
 om han ikke förlåte synderna, att han
 och om, som bekännes sina synder, men
 none Gud verkligen rättvis, om han ikke
 förlåte synderna, så menar Gyrell, men efter
 visans förändringar, bör profeterna vara

1094. Det är inget konst att engarna stå fyllna i
i enlighet med det förnes tillstånd, naturligt
man befinnes sig, och sedan citra förakt
ur Bibeln för ett dermed beniga finska
förs. När dyfunden vilke bevisar, att det
icke var någon jämt att kanna ner från
tinnarne af Jhuilet, på drag har framset
förakt ur Bibeln: men var det då verkeli-
gon Davids mening, att engarne skulle vara
na, den, som kallas sig Jhuilet? Kan?
det engarna fyllna, naturligt vis, äfven
framman med författares äfveningar
och bevisningar, på som man på Bibeln
na, att äfvenens framman med hvilket ty-
ftan som hållt. Men då detta bevisning
gätt icke påder af till målet, alltså
alla påstå sig kanna förfäkt Bibeln stå
i enlighet med sina påståttande ideer: på
måste vi samman Bibelförfattares
inspiration tillstånd, med Bibeltalkares
tillstånd, och säga om Bibeltalkaren är in-
spiration af dyfunden, på talles han Bibeln
som dyfunden: men är Bibeltalkaren
inspirerad af Guds anda: då kunna vi
tho hans and, men annars icke.

1095. Vi hafva förut så flera ställen: där
na afhandling väfat att merrikan
tänkes, och ha så lag i afwäsende stämme
med sina råbände rasjoner, en stor del
kanter ike, rätta måttet till sina hand-
lingar, och är således öfvertygad, att hon

handlar rätt, när han drifves af en infer-
nalisks Passion, till Ex. att påstålla Religions-
förföljelser; ja känner icke heller Tyronnen
rättas motivet till sina handlingar, när
han drifves af den infernalisks passio-
nen, Gryngheten, hatet eller anegonighe-
ten, att plagta folk; lika litet påstår
den Upprättas, madsen rättas motivet
till sina handlingar, ty Passionens betä-
gen dem alla äro sådana som föreslös
mågar. När Rationalisterna vilja flytta
en Förfädd Religion, ja ligga till
de Existenss Passionerna till grund
för deras handlingar, skunda de samla
i värket, och obekänthet av rättas
motiv till sina handlingar, med en mot-
vet uppenbaras sig: de, medvetande
säfam ett ädelt motiv, till Ex. när de up-
träda emot Pretterna, hvilka de anse
Pömynter, öfver en bank, medan de
vilja ligga hand på Förfäddet, att det är
för tänka frött. Rationalisterna upträda
i egen skap af den gudarlige sam-
gods tankar, när de försvara Förfäddet
Gudarlige rättighet, emot Pretternas
samt försvaras hafva förfäddat Förfäddet.
1096. Ibland de många gudarlige Offran Rationalisterna
saken brukar, som vi haft tillfälle att föröka rikskunnan
vi framdraga samt prof en artikel i aftanblad
det, för den första Septembris 1846. Det skall af den
na artikel haft vilja sig, hvilken anda ligga
begreppen under den nationallike Pretternas
samt de liberala Tidningsgänget i förrige
samt aftanblad duka ang för präst kända
för att göra sig Gudfruktiga i att när-
kens Agor. Artikeln i Aftanblad det är
härskad för en England och lyder samt
ligger. Därför att handa har nyligen

i tronens förtjänningar, meddelat oss från
Westminsters Review, af en förtäfflig or-
tikel, under titel: Channing bedröf i Eng-
land, och hvilken i hög grad förtjänar att
beaktas, synnerligen af de förskämda
medan den vidrör oss af de vitala punk-
terna i vår Religion, undervisning,
samt innehåller är i detta hänseende
fullt tillämpligt af oss på vårt land.
Vi kunna icke derföre neka våra
läsare det nöjet, att med dagligt allkom-
das goda minne, meddela ett par stycken
af denna artikel.

1097. Detta af Aftonbladet, såsom oss
förbenedelse. Nu kommer dagligt
allkommas, ett par stycken.

"Uti en tid då kyrkans angelägenheter
af oss har oss börjat tillminnande
någon upmärksamhet, skall höjande
os Westminsters Review, år 1850, hän-
tade teckning, af en mycket afbildad Re-
ligions, denna från Amerikas Con-
tinent, med hvilken franska Allmänheten,
genom de förliket är utkomna Reli-
gions tal af W. E. Channing, har haft
likfalle, att göra bekantskap, såkert
icke läsa utan intress. Den förses af några
inledande betraktelser, som vi, under
de ofelbart ej färdiga intresser tillkom-
ning af oss på vårt kyrkliga lif, och
undgå oss våra utslutna artiklar
lyder, som följer: Här kommer nu

af de båda tanförmående Tidningarna ut-
kastade Englands artiklar.
1098. Länd ännu, är ett, som är viktigt
"den yppersta renna, och konstant behandling
"i en fri och filosofiska anda, skulle läse
"da världen den största vinst; allmän
"het, men i synnerhet två galiska betydelse
"de talas af den sanna, rennigens
"framman och bildade triffare, vi mena
"en, talas och sammanhängande fram-
"ställning af Christendomens verk och
"lyften. Fåga ja nästan intet har kunnat
"beskrifva, som, att utredas den mäkt
"all uplyfta, väcka och förvalta vår
"anda, som den Heliga Skrifttänne
"har, att ställa i dagens rum, inlyst
"på förflutna åldrar; att visa och deri
"genom, vida och gränsande de innera
"tingas, som enligt sin natur, som utaf
"vår på alla samhällets tillstånd, och för-
"skilt med hänfikt till vår tids afseende
"ligt, näppa frammanförande".
1099. Om det skulle tillåtas oss, att falla den länd
kommentator i tal, på skulle vi fört
framtida den frågan: hur afseende utaf
vår ett "något frammanförande". För den, som
praktiskt och med ägnade ägar, betraktar
den frammanförande i moraliskt och Reli-
giöst hänseende, frammanför sig helt natu-
ligt den frågan, om icke Tidning framman-
förande gör bakhänges? Ja mena menniska
"taget, tror sig frammanförande i nyförelse
"för civilisation; Ja mena menniska
"genom hantlar och nya

upfinningas för magt öfver naturen, desto
mera ståt och lyfbläst bli menniskans. Ensom
tilltagas med hvarje ny upfinning. De som
prållas med kunniga ny upfinningar på jorden
himmel. Ju mera hon tror sig beqväm naturen
verkningar, desto Gudomligare, blis hon; till sist
blir hon för sig och stark och vis, att man inte
behöfver behålla för Skaparen, som Rummet
mycket väl tillräcka, utan Gud och den närmare
magt, som kan erkännas vill kan vara fjärr.
En jorden tror, vis och mäktig Naturlig, behöfver
inte bäja sig: Thottet på det Gudomliga myk-
tet. Hans Rätt då givom en lagig demonstration
kan beröja, att "Gud end ätt gånne oöverskiften
kan behålla till fjärr medvetande."

1100. Således skulle den mest förnämnde
upfinningar på Skaparen, tynda till slut för
frilänkningen. Påsen kunde arävis
göruken Capemikas upfinningar förklarade nöd-
je. Huvud. Saker, men frilänkningen kistorin
visar, att påsen hade en öring som ståtade
fästerna af denna gränsp, näst intill
Men kan: kunnat. Ju nu tärkta man
fä hit: "Om jorden är blott en smula af Skap-
elsen, kunde kunde det så vara möjligt
att Gud skulle tillåta sig en jorden af sig
magt, och inte draga sig af jorden."
Här gjande filafasos att en ståtade, ifrån
för egen upfinningar. Der för till Gudomliga
behållas den ståtade menniskans traktas på
den besta jorden, som kan: thottet
fä (märk väl conclusionen) fä traktas
det Gudomliga magtet på den
och jorden, som traktas. Filafasos
beröjas inte att jorden, som traktas
thottet om fanger men dess besta kan

ståtade af sin kunnat.

1101. Medan jorden var Skapelsen, medel
punkt, vägrade ingen öfvernaturlig isom
Skapelsen, som på Skapelsen, men när
jorden blef blott en smula: Skapelsen, vägrade
man gånne sig naturligtvis relativa begrepp
om Gudsom. Gud kan, att på: jorden
förhållande till menniskor, fäst det stora
Universum till jorden. Men i stället
för att den filafasos världskunnat
kunde kunnat på sin egen ringhet af
denna jorden, aflägsnade, kunnat
och mer ifrån Skapelsen. Menniskor
var inte mer ett fenomen för Skapelsen,
jorden, som jorden, utan jorden en Ma-
kin, som tillkunnat genom en blind Natu-
kraft. Världen kunde inte af Natu-
kraften, som en "realiserad Ide" utan jorden
som en produkt af en blind och medvetlös
natu-
kraft. (Natura Naturans). hvilken
endast genom menniskor kan bli medvetande
af sin kunnat. (Se Mactens dogmatik).

1102. Det blef då frågan om Monader, atomer,
moleculer, frilänk, Natu-
kraft, upfinningar, som jorden
att af jorden, som jorden, som jorden
men, att till slut, utgå. NB. "Utgå
kan, som en kunnat på att." Skapelsen
var inte en kunnat, som af Skapelsen
af jorden, utan en produkt af filafasos Natu-
kraften, vägrade kunnat. Går om denna Natu-
kraften, som jorden, som jorden, som jorden
att på jorden, men i andra staden blef kunnat
Cosmopolitiskt kunnat, en "monad" var
jorden, en produkt som kunnat Skapelsen
fäst kunnat kunnat. Världen kunde

[illegible]

Uti hvarje Sphoria sanguinea, jag kan blodpvetten
 De så höga künslas från den ställe filloffer i ke
 begräpa. Han söker på det som främmande och tige
 teför och i samning, om denna världens Gud
 vare de Christnas Gud, för skulle den angeliska
 den katfändige, den påståttade kemiffla
 vara rätta kända om frälse. Men Gud, för att
 att kända, mild, barmhertig, långmodig, faktiskt,
 om Gud, som grater af oss de andra världspå
 och påminnelse, en Gud, som pvetten, blod på de
 föröngig, frihet, en Gud, som lates sitt liv på
 Jorden: och utaf oss jag själv på sina barn. En
 Jorden Gud är inte, och han inte vara en kind
 och barmhertig, Gud: Han kan inte vara en
 Tjuf, Reisare, Stateman, General eller känd.
 Utan han skulle vara ett intressant, Allt som
 Verlden under för stant, Men och hordigt, han
 skulle vara det jag själv utaf oss.

1804. Nu mena Filasof. Tras sig begripa Naturen
tillkampt och verkningens, deffo staltane blis
kann: hägen, deffo hägne fluges kann i visket
och mätt. Fluss ana väls med kuanje
mytt arhite, fann kan ger et, och kuanute kan
litts vordan beundra fitt makatäfa. Sville.
men ju mena kann hära fluges i vordene
deffo, mena aflägnas kan sig ifrån det stana
malet, fann fimm eti färmaningen. Firs flert hi
kann ju stalt: hägen, att kan vägas mätta
sig med Magarlen, och på detta sätt hi med
Klighthing Chnithor. (Hegel) och Hebakardrehen
blis Gud. Den Enspaldwige tycker sig hära
Guds räft: Tandännet, men den vände
Experiment makanen säges. Tandännet
är ingen kraft; det kan jag göra ette
i. mätta. Der för man nu kuanje den vände
ffiga visdomen gås den Naturliga pannen.
Hans Upbläff. Filasofen kan ikke tänka

1106. Tage vi des sa samvirket till grund på
vårt andärlige barn Fildens, nafka framman
därmed, ja vi jag räddar vad, att Fildens fram-
man ande gäst beklänning, eller nalkas på
fäst. De bitande påskornas Eggen, ambiter
och Gynnytt, fördes sig giftig änga ibland
matfarna. Prædators, tilltagande, många
den allmänna demonialiseringen ibland
matfarna, Krigen, Revolutionens
panfessionens, Hyllning och kronik, den
förfrågade tyfiken, fjäls, krafterna, eller
kyntat, netlighet, och i: förrens, fram-
gått mellan olika påskor, och Kalltans,
och detta, som vias till, och att framman
is ikke väntat beris på vias Fildens nafka
framman, utan framman att
beris, denna, att men på lyfket i tyfiken
psychiskt, och moraliskt affande i tyfiken
Utläsning till mäty. Phis detrike fram
Någon till "Andelig reformation", på
Kun vorden ikke nåvithan länge.
1107. men på vias Fildens nafka

"Pyrkapast, tränga framman." Vi veta icke,
huru den Dr. Hoffman upfattar må vara i
England. Men i Sverige veta vi, att Dr. Hoffman
får en mera filosofisk, än skologisk upfattning.
Det mehta går ut på minnets och förståndets
öfning; men för kjöntats bildning för-
res mig veterligen ingen upfattning
användt. Våra filosofer försöka i ke-
ter drömbula Rationales, på hvilka alla
månde de låta Dr. Hoffmans sig, huru de vid
Dr. Hoffmans följare i sig, huru de vid
framman af sig. Tack för det.

Ans ja fö männifkas, fass frammit till för-
nufstet nästa brukt. Ans tyfialagen påtja, att
fröfianerna beträffande männifkas, marak-
fka föraktas, ja fler. Tilafalen påtja i väntat
att fager: det kan rika beifas. Ans kutter be-
trifas männifkan "Ekenen anketreiner"
ja fassar tilafalen: kutter var en god-
nug, fass vilte tvärpa förnufstet under
datterna. Ans Heltarinen beifas, att
fröfianerna i (Björnalen) kutter på pa-
nar tilafalen: det kan rika förnufstet på,
utan förflerta, fass fjätrast förnufstet
hade förnufstet påtja nästa kade ingenting
färdant. kutter mess pilleken besökade
dä förnufstet att länka frukt? Jo fletter
na, fass fass fass fass fass fass fass
det förnufstet i fass fass fass.

[illegible]

den nya Evangeliska Lönan, ^{och} att påjakteligen ingens mered är be-
gynnen, rikare.
1115. Omhettadt Presten och Påskapens
na hade ett intressant uti att källa Tolk
andliga församlingen på liden mer
färdigt, som möjligt, om det
är dess begär och att det högt betrygg
deras inflyttande. Om tänkandet i ko
alltid hade församlingen, och som
icke kan hindra det att gifva sig
Ja är i deras ögon det högt, att liden
högt ifrån deras Tempel, och liden det
leka. Finns nyander, och trängs till
den medelpunkt, om det på vill, blott di
Ej när vid. Fyrr kan och Helget
och icke funderas deras eget hets, eller
Mötter. Kanuti kapra de hitill
aldrigigtvis högt Allt på god frams
gång, och dess främliga framgång
har återstod på deras egna kaluader
1116. Det är nytt bekänt, att Presten
högt Allas på framgång uti trö-
nuttet, fetsmarde uti maffar
hållande i märkes och andelig
trödnar. Men uti hi, kanuti flut
bestas? Det bestas denuit, att Presten
daktast den Filosofiska upfattan-
de högt, icke hörsammet förnuftet
natt, utan mena hörsnöt till maffar
och finatannan och dafra hultes
het de högt sig på sinna att tyg
ner med Filosofen. De hörsammet
aktat nädigt, att finna Presten

sympatheena med Folket, profianer.
 de hafva sumit sig förankrat i en
 friska Folkets naturliga profianer, och
 njutit af den naturliga hälsan
 på att på denna väg få den mest
 gämliga i affären på Tianden. Men
 de den hvar den hvar inte filosofien.
 När filosofien vill lära men sig
 na, att tänka och förkudena: så är profian
 kan sina tankar i Malen på att många
 den maffi gaga af pånervarna i
 den den abstrakta i den som i den
 ifrån Förmållan, påtalar, vilken
 befria Folket ifrån Förmållan, på
 maffi i nedlata i den Folket, påtalar
 gaga, och neta de af profianer.
 maffi neta den neta neta neta
 ambitionen och Egenheten, och neta
 den, kunna lyckliga de skulle bli
 om de hängde. App Alla Förmållan
 all adel. På det neta neta neta
 på de neta neta.

[illegible]

[illegible]

begrafuon? En sådan christenheten, försä-
rade, som den engelske Rationallisten
var utan tvifvel. Heyd, Strauß och Bu-
rus, Draparnan, m. fl. Vill och med de ten-
sifvande Tröningarna i pueriga uphö-
da nu, som gamla Kristna under det till-
däferena här och der på annat sätt
hängas af den försurethets plågan.
Dess mer i de Ränder deras Rättstas
fyller, skulle man framt på en frö-
ttel anse dem för Låfarna. Aftonbladet
har gått på Rätt i Religions Rätt, att
det Rätt Rättstas afhandlas i Rättstas
i sina Rättstas. O! ne a! ne, att Rättstas
gjort på Rättstas i Rättstas.
(Se Aftonbl. för den 22. Augusti 1846).

1121. Men märks liksom. Chuvu. Rationalismen och Pietismen sitta nöjda
 Unämningspunkt, som ena hvar sin
 önska på. Men, att det inte tycks vara
 en önska, som för sig själv är att
 är i själva detta förhållande ett ansett
 för sig, som för sig själv Rationalismen
 och Pietismen för sig, hvilket kan
 inkomma af den Engelska Rationalist
 and: "Man kunde nämligen säga, att det
 "tendansen har ett bättre förhållande
 "till det af den intellektuella "Pietismen",
 "och att detta nitentligt uppfattat de fram
 "med uppmärksamhet. Men det kan
 "inte gifvas något förhållande
 "till den, som skulle utspåra andens
 "ling". Har man det, som på ena
 "sättet annat än andens. Manne med
 "på. Så detta skulle manas "Psyche" och man
 "med ande manas "Pneuma". Men hur för

Täbar han allmog om hjertat, eller den frö-
kännägenhet, som förhoppningen anser?
Här vi nu tyckat i själens ställe, och för-
ståndets andas, stället för stället den fram-
trädde fästom lita på sin sida: det man icke
gifves fräsat stäl, huru föne hjertat, mo-
natiska förändring, stället uti stället för
ståndets, öfning.

1122. Chund denna mening för ut o-
fördig, is den rikhet i Rationaliteten
shur ingenting annat, än ett frind
nat, hvarmed han vill fånga själens. Rati-
onalitet, betraktas nemligen förståndets
als förnuftet, uplysning, icke stett för
ett medel att förstå, Christendomen
infor den ländas menten, och ländas
öfverstyga "lända triffand" och defo för-
ning uti kraft, i hvilket afseende Chris-
tendomen för sin lända förseans, i de
tre första århundradena, Utan den Engelf
Nationaliteten tyckes betraktas den filosofis-
ka frevelationen, som Christendomen
mål, hvilket underkänd af påtjänar:
"Den (Christendomen) har allmog befummet
1123. Att statta Amori af myskatt minne och
11. Drottning is den underfulliga intelligen-
11. Den uplysning, byftning och öfning, just
här befundell af det som Religionen
11. is ännu att påverkalliga, uplysning
11. gen har har detta till sin egentliga
11. befämmer, att fåta den uplysning
11. Nelson, mål till fids, is att statta
11. vid ett påverkalliga begrepp om
11. hennes nates, om fäst uti stättning
"af hennes påverkalliga."
1123. Vi påna påledes, att Intelligenz,

[illegible]